

Józef Piotrowski

sylwetka inicjatora Konkursu Lipnickich Palm

Z przeżytych przez Józefa Piotrowskiego 86 lat aż 63 wiąże się z bardzo aktywnym działaniem dla Lipnicy Murowanej. Z bogatej biografii pragnę przypomnieć kilka istotnych faktów.

Józef Piotrowski syn Tomasza i Anieli urodził się 4 lipca 1913 r. w Czarnym Dunajcu. We wczesnym dzieciństwie stracił obojga rodziców. Wychowaniem jego jak i rodzeństwa zajął się dziadek Szymon Piotrowski w Lipnicy Murowanej gdzie Józef ukończył szkołę powszechną, a w 1927 r. dziadek wysłał go na naukę zawodu do Lwowa. W latach 1934-36 odbywa służbę wojskową.

Po odbyciu służby wojskowej wraca do Lipnicy Murowanej. W roku 1940 zakłada rodzinę, zawierając małżeństwo z Michaliną Zagata. Rozpoczynając działalność kulturalną w 1936 r organizuje świetlicę gromadzką i bibliotekę gminną. Jako syn legionisty czuł się zobowiązany do obrony Ojczyzny. Gdy wybuchła wojna, walczy jako żołnierz 6 Dywizji Piechoty. Dostaje się do niewoli i przebywa w obozie jenieckim w Dębicy. W czasie transportu do Niemiec ucieka i ukrywa się u rodziny w Szczurowej. Po powrocie do Lipnicy od 1942 r. aż do wyzwolenia działa w Armii Krajowej, m.in. wykonując zdjęcia do

podrabianych Kenkart, ratując innym w ten sposób życie.

Po wojnie podjął działalność społeczno-kulturalną. Był Sekretarzem Gromady, sołtysem, przez wiele kadencji Radnym Rady Gminy, Radnym Powiatu, prezesem OSP i innych. Jego wielkim osiągnięciem było zorganizowanie Mineralnej Spółdzielni Pracy „Macierz”, która ożywiła gospodarczo gminę. Obok prezesowania w tej spółdzielni nadal działał społecznie. Wybudował trzy remizy, pierwsza została przeznaczona na Dom Kultury, druga przekazana na zorganizowanie zakładu pracy dla niepełnosprawnych, w latach osiemdziesiątych wraz z Urzędem Gminy rozpoczął budowę kolejnego obiektu wielofunkcyjnego, w którym obecnie mają siedziby: remiza OSP, poczta, centrala telefoniczna, biblioteka, i inne.

Józef Piotrowski zorganizował i spopularyzował jedną z największych imprez regionalnych - Lipnicki Konkurs Palm, który odbywa się nieprzerwanie od 1958 r. Jego dużą pasją były zabytki, o które się troszczył wkładając wiele sera, pięknie opowiadał o swojej „ukochanej Lipnicy” jak zwykł mówić. Pełnił funkcję społecznego opiekuna zabytków aż do śmierci. Kolejną a zarazem ostatnią inicjatywą w jego życiu było wybudowanie pomnika założyciela miasta Lipnicy Murowanej, króla Władysława Łokietka w 1998 r. jako dar mieszkańców za lokację miasta. Prócz tych wszystkich działań, których nie sposób wymienić, od wielu lat pisał wiersze, w których opiewał Lipnicę Murowaną, jak i ważniejsze wydarzenia z nią związane. W 1997 r. ukazuje się tomik jego wierszy, będący podsumowaniem jego dorobku literackiego oraz miłości do Lipnicy Murowanej i własnej rodziny.

Józef Piotrowski potrafił połączyć własne zadania rodzinne (gdyż wychowywał wraz z żoną 9-cioro dzieci) z działalnością na rzecz środowiska, w którym żył. Za całokształt swej pracy społecznej Józef Piotrowski otrzymał wielorakie odznaczenia i wyróżnienia na czele z Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Partyzanckim, Złotą Odznaką Zasłużony dla Ziemi Krakowskiej. Dwukrotnie odznaczony przez Ministra Kultury i Sztuki za wkład w rozwój Kultury. Niewątpliwie był wielką indywidualnością kroczył drogą przez siebie obraną, aby jak najwięcej zdziałać dla „ukochanej Lipnicy” i rozstawić ją jak tylko można. Był człowiekiem pełnym uroku osobistego, skromności, poczucia humoru oraz dobroci.

Zmarł 16 grudnia 1999 r.